

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudce Mgr. Bc. Jan Schneeweise a soudkyně Mgr. Věry Jachurové v právní věci

navrhovatele: **M. Š., narozený X**

proti

odpůrci: **Úřad městské části Praha 2**
se sídlem Náměstí Míru 20, Praha 2

v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy ze dne 22. 2. 2022, č.j. MCP2/087528/2022/ODUR/Ste, sp. zn. ODUR/679689/2021/Ste - stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci spočívající v úpravě svislého a vodorovného dopravního značení v areálu Národní kulturní památky Vyšehrad s cílem minimalizace jeho vizuálního uplatnění v pohledech na památkově chráněné objekty a celkové kultivace veřejného prostoru

takto:

- I. Opatření obecné povahy ze dne 22. 2. 2022, č.j. MCP2/087528/2022/ODUR/Ste, sp. zn. ODUR/679689/2021/Ste - stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci spočívající v úpravě svislého a vodorovného dopravního značení v areálu Národní kulturní památky Vyšehrad s cílem minimalizace jeho vizuálního uplatnění v pohledech na památkově chráněné objekty a celkové kultivace veřejného prostoru se zrušuje devadesátým dnem od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je povinen zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 5 000 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. P.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Návrhem podaným u Městského soudu v Praze dne 23.7. 2022 se navrhovatel domáhal zrušení opatření obecné povahy ze dne 22.2.2022, č.j. MCP2/087528/2022/ODUR/Ste, sp. zn. ODUR/679689/2021/Ste – stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci spočívající v úpravě svislého i vodorovného značení v areálu Národní kulturní památky Vyšehrad s cílem minimalizace jeho vizuálního uplatnění v pohledech na památkově chráněné objekty a celkové kultivace veřejného prostoru (dále jen „napadené OOP“).
2. Napadené OOP bylo vydáno dle § 77 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“) a podle vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, a byla jím stanovena místní úprava provozu na pozemní komunikaci *„spočívající v úpravě svislého i vodorovného značení v areálu Národní kulturní památky Vyšehrad s cílem minimalizace jeho vizuálního uplatnění v pohledech na památkově chráněné objekty a celkové kultivace veřejného prostoru. Návrh předpokládá odstranění nadbytečných a redukci počtu zbývajících svislých dopravních značek, jejich zmenšení (s ohledem na režim pěší zóny) a změny v jejich umístění tak, aby došlo k minimalizaci pohledových i fyzických překážek ve veřejném prostoru. Konkrétně se týká 15 svislých značek, které jsou zmenšeny, 13 ks svislých značek je zcela zrušeno. Umístění svislých značek je navrženo na tmavě šedé sloupky, tmavá bude i rubová strana značek. Přebytečné vodorovné dopravní značení v ulici K Rotundě a V Pevnosti návrh odstraňuje, nové vodorovné značení bude provedeno v dlažbě. Dochází i k částečné redukci parkovacích stání, především v prostoru před Jedličkovým ústavem, kde se tak uvolní nové veřejné prostranství, tzv. Mýtní plácek. Konkrétně se redukce týká 6 míst v rámci ZPS P2:0185, 3 vyhrazeným míst pro NKP Vyšehrad a 2 míst v části areálu mezi Leopoldovou a Cihelnou bránou – viz grafická dokumentace.“*
3. Z odůvodnění napadeného OOP plyne, že důvodem jeho vydání je zajištění bezpečnosti silničního provozu. Na předmětnou úpravu byla vypracována projektová dokumentace, která byla odsouhlasena policií. Napadené OOP bylo vydáno *„z důvodu povolení zvláštního užívání komunikace pro vyhrazené parkování dle § 25 odst. 6 písm. c) bod 4.“* Dle odůvodnění napadeného OOP byly splněny zákonné podmínky pro vydání rozhodnutí o povolení zvláštního užívání komunikace a pro vydání napadeného OOP. Oznámení o návrhu napadeného OOP bylo vyvěšeno na úřední desce odpůrce od 3. 1. 2022 do 19. 1. 2022 a k tomuto návrhu byla uplatněna jedna připomínka, na kterou bylo odpovězeno dopisem ze dne 24. 1. 2022 (ODUR/679689/2021/Ste) s tím, že této připomínce nebylo vyhověno.

II. Obsah návrhu

4. V návrhu navrhovatel uvedl, že odpůrce vyvěsil návrh napadeného OOP na úřední desce dne 3. 1. 2022. Navrhovatel podal dne 9. 1. 2022 k návrhu napadeného OOP připomínku, v níž požadoval, aby odpůrce v rámci plánovaných úprav nově umožnil vjezd lidí na kole do areálu Národní kulturní památky Vyšehrad. Navrhovatel tvrdil, že se v oblasti pravidelně pohybuje, a změna se jej tudíž dotýká. Pokud v oblasti pravidelně projíždí a parkují desítky automobilů, není důvod, proč by cyklisté měli mít na zdejších širokých komunikacích zákaz.
5. Navrhovatel dále uvedl, že odpůrce na jeho připomínku reagoval dopisem ze dne 24. 1. 2022, v němž mu bylo sděleno, proč nemá být vjezd cyklistů do areálu Národní kulturní památky

Vyšehrad umožněn. Dne 22. 2. 2022 bylo vydáno napadené OOP. V něm odpůrce toliko zmínil, že byla podána jedna připomínka, na niž odpůrce dopisem odpověděl a nevyhověl jí. Nebylo uvedeno, kdo připomínku podal, čeho se týkala, ani z jakých důvodů jí odpůrce nevyhověl. Tímto postupem odpůrce porušil § 172 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Vypořádání připomínky sdělením adresovaným podateli je nezákonné. Odpůrce tedy při vydání napadeného OOP nedodržel zákonem stanovený postup, a napadené OOP tudíž neobstojí ve 3. kroku algoritmu přezkumu formulovaného Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 27. 9. 2005, č.j. 1 Ao 1/2005 – 98.

6. Nad rámec shora uvedené argumentace navrhovatel dodal, že neveřejné vypořádání připomínek k návrhu napadeného OOP je také v rozporu s povahou řízení o vydání opatření obecné povahy. Jakákoliv spolupráce s veřejností je tím zcela popřena. Navrhovatel má jako ten, kdo uplatnil připomínku, právo na to, aby byla vypořádána veřejně. Rovněž veřejnost má právo se dozvědět, jakou připomínku navrhovatel k návrhu napadeného OOP podal a jaké úvahy a fakta vedly odpůrce k tomu, že jí nevyhověl. Nezákonný postup odpůrce představuje nežádoucí praxi.

III. Vyjádření odpůrce ze dne 8. 8. 2022

7. Odpůrce ve vyjádření k návrhu na zrušení napadeného OOP ponechal rozhodnutí o návrhu na úvaze soudu. Konstatoval, že je v souladu s § 124 odst. 6 zákona o provozu na pozemních komunikacích správním orgánem příslušným ke stanovení místní úpravy provozu na silnici II. a III. třídy, místní komunikaci a na veřejně přístupné účelové komunikaci. Výkon této pravomoci mu byl svěřen obecně závaznou vyhláškou Hlavního města Prahy č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, kterou se vydává Statut hlavního města Prahy, ve znění pozdějších předpisů.
8. Odpůrce obdržel žádost o vydání napadeného OOP z důvodu, aby bylo minimalizováno vizuální uplatnění předmětného dopravního značení. K návrhu bylo přiloženo koncepční vyjádření k záměru od Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy ze dne 9. 7. 2021 a vyjádření generálního ředitelství Národního památkového ústavu ze dne 2. 7. 2021, přičemž obě instituce záměr úpravy dopravního značení podpořily. Následně byl návrh projednán s dotčeným orgánem, Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie hl. m. Prahy, odborem služby dopravní policie, který k návrhu vydal souhlasné stanovisko ze dne 15. 12. 2021, č.j. KRPA-334596-1/ČJ-2021-0000DŽ. Poté odpůrce vypracoval návrh napadeného OOP a doručil jej veřejnou vyhláškou. Na úřední desce byl návrh napadeného OOP včetně přílohy vyvěšen od 3. 1. do 19. 1. 2022. Jeho součástí bylo upozornění na možnost uplatnit k návrhu připomínky či odůvodněné námitky. Dne 9. 1. 2022 obdržel odpůrce podání navrhovatele obsahující připomínku k návrhu napadeného OOP, v níž navrhovatel uplatnil požadavek na umožnění vjezdu na kole do pěší zóny areálu Národní kulturní památky na Vyšehradě. Na tuto připomínku reagoval odpůrce přípisem ze dne 24. 1. 2022, č.j. MCP2/036620/2022/ODUR/Ste doručeným navrhovateli dne 25. 1. 2022, v němž navrhovateli osvětlil, proč není povolení vjezdu cyklistů do pěší zóny namístě.
9. Napadené OOP bylo následně vydáno dne 22. 2. 2022 a dle § 173 odst. 1 správního řádu bylo oznámeno veřejnou vyhláškou. Na úřední desce bylo včetně přílohy vyvěšeno od 22. 2. do 10. 3. 2022. V jeho odůvodnění bylo uvedeno, že k návrhu byla podána jedna připomínka, které nebylo vyhověno a podateli byla zaslána odpověď dopisem ze dne 24. 1. 2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. P.

10. Odpůrce konstatoval, že se navrhovatelem podanou připomínkou jako podkladem pro napadené OOP věcně zabýval a navrhovatele informoval o důvodech, pro které nebylo možno připomínce vyhovět. Opatření obecné povahy je správním aktem s konkrétním předmětem, který je činěn vůči neurčitému počtu osob, a je proto oznamován veřejnou vyhláškou. Požadavek na zahrnutí vypořádání připomínek do odůvodnění opatření obecné povahy dle odpůrce souvisí se způsobem oznamování opatření obecné povahy, které se vzhledem k neurčenému okruhu adresátů nedoručuje, a to ani osobám, které podaly k jeho návrhu připomínku, byť bezpochyby mají právo se dozvědět, jak se s jejich podáním správní orgán vypořádal. Dle mínění odpůrce není účelem § 172 odst. 4 správního řádu založit komukoliv veřejné subjektivní právo na to, aby se mohl seznámit s podanými připomínkami a jejich vypořádáním, ale zajistit vzhledem ke způsobu oznamování opatření obecné povahy informování podatelů připomínek či námitek o tom, jak se s jejich podáními správní orgán vypořádal. V posuzovaném případě byl navrhovatel o důvodech, pro které nebylo jeho připomínce vyhověno, odpůrcem vyrozuměn individuálně a dle odůvodnění napadeného OOP pak bylo zahrnuto sdělení, že k jeho návrhu byla podána připomínka, které správní orgán nevyhověl. Uvedeným postupem nedošlo ke zkrácení kterékoliv z dotčených osob na jejich právech.
11. Závěrem odpůrce konstatoval, že řízení o vydání opatření obecné povahy ke stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci je zásadně písemné a jeho povinnou součástí není veřejné projednání návrhu.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

12. Soud v souladu s § 101d odst. 1 s. ř. s. přezkoumal napadené OOP, přičemž byl vázán rozsahem a důvody návrhu. Podle § 101b odst. 3 s.ř.s. přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného OOP.
13. Soud nejprve musel posoudit, zda je dána jeho pravomoc k posouzení návrhu, tedy zda je napadený akt opatřením obecné povahy. Napadené OOP bylo vydáno podle § 77 odst. 1 písm. c) a § 77 odst. 5 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Jedná se skutečně o opatření obecné povahy, neboť se jím stanoví místní úprava provozu na pozemních komunikacích, která zakládá pro účastníky provozu odlišné povinnosti, než by měli podle obecné zákonné úpravy provozu na pozemních komunikacích. Pravomoc soudu pro posouzení návrhu je tedy dána.
14. Před posouzením návrhu samého bylo dále nutné zvážit, zda navrhovateli svědčí aktivní procesní legitimace k podání návrhu.
15. Podle § 101a odst. 1 věty první s.ř.s. *návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.* Aktivní legitimace navrhovatele v tomto typu řízení je tedy založena jeho tvrzením, že byl opatřením obecné povahy, proti kterému brojí, zkrácen na svých právech. Takové tvrzení navrhovatel v pojednávané věci uplatnil, neboť namítl, že jakožto cyklista dotčenou oblastí často projíždí.
16. V nyní posuzované věci soud posoudil otázku aktivní věcné legitimace navrhovatele s ohledem na závěry, ke kterým v obdobné věci dospěl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 5. 2018, č.j. 10 As 336/2017 – 46. Ve zmíněném rozsudku konkrétně uvedl, že „*aktivní věcná legitimace navrhovateli chybí zejména tehdy, pokud nelze nalézt příčinnou souvislost mezi změnou provedenou opatřením obecné povahy a možnými důsledky, které namítá*

jako dotčení na jeho veřejných subjektivních právech (srov. např. rozsudek ze dne 20. 1. 2010, čj. 1 Ao 3/2009 - 82, věc městys Polešovice, bod 39). Pokud taková příčinná souvislost chybí, je na místě návrh zamítnout“. Dále dodal, „že úvahy městského soudu jsou nesprávné, pokud limitují aktivní legitimaci spolku (ať již procesní, tak věcnou) v tomto případě jen na „spolek obyvatel městské části Praha 8“. Bezsporně může jít i o spolek, ve kterém jsou obyvatelé jiných městských částí, pokud je současně tvrzení spolku o dotčení právní sféry dostatečně konkrétní a smysluplné. Kasační stížnost správně uvádí, že Praha je „provázaný sídelní útvar“. Proto lpění na tom, aby snad někteří (nebo všichni?) členové stěžovatele a) byli z Prahy 8, je nesmyslné. Jak vysvětluje Ústavní soud v nálezu I. ÚS 59/14: „Tak kupříkladu založí-li občané žijící v určitém městě nebo jeho městské části spolek k ochraně svých zájmů a územní plán by měl zasáhnout do rekreační zóny, v níž jsou zvyklí trávit svůj volný čas, pak připadá v úvahu přiznat spolku aktivní legitimaci bez ohledu na detaily vymezení jeho předmětu činnosti“ (bod 25). Regulace místního provozu na pozemních komunikacích v Městské části Praha 8 takovýmto případem celostátně či jinak nadmírně významného opatření obecné povahy jistě nebude. Bude však významná pro všechny pražské členy spolku – stěžovatele a). V tomto třeba zdůraznit, že stěžovatel a) je spolkem se sídlem v Praze (konkrétně v Praze 3), účastnil se připomínkového řízení ve vztahu k OOP 2017. Stěžovatel a) opakovaně tvrdí, že jeho pražští členové v regulované lokalitě Prahy 8 pravidelně jezdí na kole a nová regulace jejich práva zkracuje. Toto tvrzení nepochybně založí jak aktivní procesní, tak aktivní věcnou legitimaci.“

17. Soud v nyní projednávané věci neshledal důvod, pro který by se od citovaného právního názoru zastávaného Nejvyšším správním soudem, pokud jde o otázku aktivní věcné legitimace navrhovatele, odchylovat.
18. Algoritmus přezkumu opatření obecné povahy, jenž byl Nejvyšším správním soudem definován v rozsudku ze dne 29. 9. 2005, č.j. 1 Ao 1/2005 – 98, spočívá v následujících pěti krocích:
 1. přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy;
 2. přezkum otázky, zda správní orgán při jeho vydání nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti (jednání ultra vires);
 3. přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným postupem (procesní postup při vydávání opatření obecné povahy);
 4. přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska jeho rozporu se zákonem (materiální kritérium rozporu s hmotným právem); a
 5. přezkum z hlediska jeho proporcionality (kritérium přiměřenosti právní regulace).
19. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že by odpůrce nebyl nadán pravomocí k vydání napadeného OOP, ani že by překročil meze zákonem vymezené působnosti ve smyslu prvního a druhého kroku shora uvedeného algoritmu. Navrhovatel v návrhu rozporoval výlučně naplnění třetího kroku shora uvedeného algoritmu, když namítal, že napadené OOP bylo vydáno v rozporu se zákonem stanoveným postupem, a to z toho důvodu, že v jeho odůvodnění nebyla řádně vypořádána jeho připomínka.
20. Podle § 172 odst. 4 správního řádu *k návrhu opatření obecné povahy může kdokoli, jehož práva, povinnosti nebo zájmy mohou být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit u správního orgánu písemné připomínky nebo na veřejném projednání ústní připomínky. Správní orgán je*

povinen se připomínkami zabývat jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění.

21. Po přezkumu zákonnosti třetího kroku algoritmu (procesní postup při vydávání opatření obecné povahy) soud dospěl k závěru, že návrh navrhovatele je důvodný.
22. K povaze připomínek a povinnosti jejich vypořádání se již vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 9. 2010, č.j. 4 Ao 5/2010 – 48, v němž konstatoval, že „(z) hlediska práv účastníka řízení představují připomínky poněkud slabší nástroj ochrany ve vztahu k námitkám, o nichž je orgán vydávající opatření obecné povahy povinen rozhodnout. Z toho však podle názoru Nejvyššího správního soudu nelze dovodit, že by bylo možné či snad správné se připomínkami zabývat toliko formálně a vypořádat se s nimi obecnými frázemi, aniž by se zohlednila jejich podstata. Stanoví-li zákon správnímu orgánu povinnost zabývat se připomínkami jako podkladem pro opatření obecné povahy a vypořádat se s nimi v jeho odůvodnění, musí být z tohoto aktu zřejmé, že správní orgán věnoval připomínkám náležitou pozornost, seznámil se s jejich obsahem a učinil z něj pro opatření obecné povahy nějaký závěr. Požadavky na podrobnost samotného vypořádání se s připomínkami pak budou záviset na jejich relevanci, rozsahu a detailnosti.“
23. Jak z ustanovení § 172 odst. 4 správního řádu, tak i z právě citované pasáže nade vši pochybnost vyplývá, že vypořádání vznesených připomínek musí být obsaženo přímo v odůvodnění opatření obecné povahy. Vznesené připomínky tedy nelze vypořádat pouze dopisem zaslaným osobě, která danou připomínku vznesla, s tím, že následně je v odůvodnění opatření obecné povahy toliko uvedeno, že byla vznesena připomínka, která byla vypořádána.
24. Navrhovatel ve své připomínce ze dne 9. 1. 2022 uvedl: „V rámci pěších zón na Vyšehradě požadují umožnit vjezd také lidem na kole. Do dolní části značky IZ6a/b by stačilo umístit symbol jízdního kola, návrh je tedy v souladu s redukcí počtu dopravního značení a vizuálního smogu.“ V odůvodnění připomínky navrhovatel odkázal na odst. C.2.5 Manuálu tvorby veřejných prostranství hl. m. Prahy, dále na kapitolu 6.5.1. Technických podmínek 179 Ministerstva dopravy, na bod 1.5-D1 Strategického plánu Hlavního města Prahy, na kapitoly 8.1.2 a 10.4.1.2 normy ČSN 73 6110 a uvedl, že dopravní úprava na Vyšehradě by cyklisty neměla ignorovat. Konstatoval, že napadené OOP ruší zbytečnou značku B8 zakazující vjezd jízdních kol v ulici Vratislavova. Zákaz kol ale v pěší zóně (bez výslovného umístění piktogramu do spodní části značky) nadále platí. Pokud mohou na Vyšehrad vjíždět automobily zásobování, taxi, liturgických obřadů, IZS, policie či další vozidla s povolením NKP Vyšehrad, není důvod k omezování mobility lidí na kole. Jejich průjezd nebude území způsobovat emisní, hlukovou ani jinou újmu. Jízdní kolo zabírá minimum prostoru a provoz cyklistů a cyklistek zde nebude nijak výrazný.
25. Odpůrce ve vztahu k uvedené připomínce v odůvodnění napadeného OOP uvedl pouze to, že „(n)a základě vyvěšení návrhu o opatření obecné povahy byla podána od zveřejnění pouze jedna připomínka. Na tuto připomínku bylo odpovězeno dopisem ze dne 24. 1. 2022 (ODUR/679689/2021/Ste) s tím, že této připomínce nebylo vyhověno.“ Takovéto vypořádání připomínky navrhovatele ani v nejmenším nesplňuje nároky, které na vypořádání připomínek klade zákonná úprava a výše zmíněná judikatura Nejvyššího správního soudu. Z citované pasáže odůvodnění napadeného OOP není seznatelné, že se odpůrce s obsahem předmětné připomínky skutečně seznámil a že jí věnoval náležitou pozornost a pochopitelně ani to, jakým způsobem se s ní vypořádal. Nejvyšší správní soud ve shora citovaném

rozsudku jednoznačně konstatoval, že není možné se připomínkami zabývat toliko formálně a vypořádat se s nimi jen obecnými frázemi, aniž by byla zohledněna jejich podstata. Lze shrnout, že odpůrce v dané věci postupoval v rozporu s § 172 odst. 4 věty druhé správního řádu, neboť se s připomínkou navrhovatele v odůvodnění napadeného OOP vůbec nevypořádal. Tuto vadu při přijímání napadeného OOP nemůže zhojit skutečnost, že odpůrce na vznesenou připomínku reagoval dopisem ze dne 24. 1. 2022.

26. Podle 101d odst. 2 věty první s.ř.s. *dojde-li soud k závěru, že opatření obecné povahy nebo jeho části jsou v rozporu se zákonem, nebo že ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, opatření obecné povahy nebo jeho části zruší dnem, který v rozsudku určí.*
27. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že napadené OOP nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem, a proto jej podle § 101d odst. 2 věty první s.ř.s. zrušil, a to k devadesátému dni od nabytí právní moci tohoto rozsudku. Soud stanovil takto dlouhou lhůtu z toho důvodu, že napadené OOP bylo zrušeno v důsledku porušení procesního postupu při jeho vydávání. Soud tím dává odpůrci možnost, aby při řádném dodržení procesního postupu přijal nové OOP, aniž by musel provádět změny v dopravním značení a tyto následně odstraňovat.
28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Navrhovatel byl ve věci úspěšný, a proto má právo na náhradu nákladů řízení sestávajících ze zaplaceného soudního poplatku za návrh ve výši 5 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 29. září 2022

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. P.